

- iii) underlåtit att ta upp det fel som kommissionen gjorde vid bedömningen av Degendorf-domens relevans för förevarande fall, vilket bestod i att *de facto* ha omvandlat den saknade återbetalningen av ett tidigare stöd från ett extra kriterium vid bedömningen av stödets förenlighet med den gemensamma marknaden till ett nödvändigt ytterligare villkor för stödets förenlighet som inte föreskrivs i fördraget,
- iv) underlåtit att ta upp att kommissionens irrelevanta och rättsstridiga tolkning av Degendorf-domen i detta fall förvandlat denna rättspraxis till ett redskap, som inte föreskrivs i fördraget eller i sekundärlagstiftningen, för att bekämpa medlemsstaternas fördragsbrott,
- v) underlåtit att ta upp att kommissionen genom att besluta att inleda ett formellt granskningsförfarande angående den av Italien meddelade åtgärden har visat att den ansåg sig ha allt nödvändigt underlag för att pröva åtgärdens förenlighet. Kommissionen har därmed motsagt det antagande som ligger till grund för det omtvistade beslutet, nämligen att de italienska myndigheterna och stödmottagaren under anmälningsförfarandet inte hade lämnat tillräckliga upplysningar för att åtgärdens förenlighet skulle kunna prövas, och
- vi) gjort ett allvarligt rättsligt fel när den slog fast att det enligt gemenskapens rättspraxis inte är nödvändigt för kommissionen att göra en konkret bedömning i det enskilda fallet av huruvida samtliga villkor i artikel 87.1 EG för att kunna kvalificera åtgärden i fråga som stöd är uppfyllda.

Talan väckt den 4 maj 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-154/09)

(2009/C 153/52)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Guerra e Andrade och A. Nijenhuis)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3.2 och 8.2 i direktiv 2002/22/EG⁽¹⁾ genom att inte på ett korrekt sätt införliva gemenskapsbestämmelserna om urval av företag som ska tillhandahålla samhällsomfattande tjänster med nationell rätt, eller i vart fall genom att inte ha säkerställt att dessa bestämmelser tillämpas i praktiken, och
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 121 i den portugisiska lagen om elektroniska kommunikationer (lag nr 5/2004 av den 10 februari 2004) före-

skrivs att den samhällsomfattande tjänsten, det vill säga koncessionen att med ensamrätt tillhandahålla den samhällsomfattande tjänsten eller motsvarande rättigheter och skyldigheter, ska bestå fram till år 2025. Det bolag som är innehavare av koncessionen att tillhandahålla en samhällsomfattande telekommunikationstjänst är PT Comunicações S.A.

Enligt kommissionen är bestämmelserna om urval av företag som ska svara för tillhandahållandet av den samhällsomfattande tjänsten, i den portugisiska lagen om elektroniska kommunikationer, förvirrande, motstridiga och inkonsekvent utformade.

Portugisiska staten har således inte valt ut det eller de företag som ska svara för tillhandahållandet av den samhällsomfattande tjänsten i enlighet med ett effektivt, objektiva, öppet redovisat och icke-diskriminerande förfarande, såsom föreskrivs i artikel 8.2 jämförd med artikel 3.2 i direktiv 2002/22.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulion tis Epikrateias (Grekland) den 8 maj 2009 — Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E. mot Ypourgos Oikonomikon

(Mål C-160/09)

(2009/C 153/53)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulion tis Epikrateias

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E.

Motpart: Ypourgos Oikonomikon

Tolkningsfrågor

Kan en enskild (ett företag som importerar bananer från Ecuador), som yrkar återbetalning av en intern punktskatt som han anser sig ha erlagt felaktigt, inför en nationell domstol åberopa att en nationell skatterättslig bestämmelse (artikel 7 i den grekiska lagen nr 1798/1988 i dess lydelse enligt artikel 10 i den grekiska lagen 1914/1990) strider mot artikel 4 i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen å ena sidan och medlemsstaterna i 1984 års Cartagenaavtal å andra sidan som godkändes genom rådets förordning (EEG) nr 1591/84⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EGT L 153, 8.6.1984, s. 1